

Писмо 5.

Като ти поистлакувахъ какводае литургийтъ, сега ще ти растлакувамъ накъсо и други-тѣ църковни служби.

По примѣръ-а на небесни-тѣ сили, кои-то не-престанно славятъ творца съсъ пѣсни, и по заповѣсть-тъ апостолскъ, да провеждамъ то есть време-то си въ псалмы и пѣніе и пѣсни духовни, свети отци, кои-то живѣхъ въ първи-тѣ столѣтия християнски, отредиихъ за молитвъ седемъ времена презъ денъ-а и нощъ-тъ, да са молитвъ Богъ онѣзи, кои-то съ са отдали само за службъ Богъ. Тѣзи молитви са държатъ и днешниятъ денъ или сѣка за себе или сички-тѣ заедно, а найпаче по онѣзи място, гдѣто народъ-а не може твърдѣчесто да са събира въ църквя.

Посредъ нощъ ставахъ първи-тѣ християни на първъ молитвъ, като по гласъ-а на страшна-та тръба на послѣдниятъ съдъ, за да посреџиатъ жениха, който дохожда посредъ нощъ, и кой-то запокѣдва, да смы вѣдни, защото не знаемъ тайниятъ часъ, кога ще дойде. Като си попочинахъ малко, пакъ са събирахъ въ зорѣ, за да си исповѣдватъ явно грѣхове-тѣ съсъ псалмы, кои-то испытватъ и откриватъ тайни-тѣ на человѣческо-то сърце, и за да благодарятъ Богъ съсъ похвални пѣсни. За пѣніе-то на голѣма-та слава, въ първи-тѣ са хатъ отъ денъ-а, тѣ са предавахъ съсъ молитвъ-тъ си Богъ, а въ трети-тѣ, като си на-